

בלשון עברי פי פחת

*

חַרֵּד עַל רֶטֶט, מְרֻצֵּד,
שׁוֹבֵר שְׁלֵמֵי כַפִּים.
יֹקֵד, כּוֹרֵעַ, מֵהֶתֵּל –
וּמְשַׁרְבֵּב שְׁפָתִים,
וּמַגְנֵגֵל לְהוֹתֵי
בְּלִשׁוֹן עֵבְרִי פִי פַחַת,
לְשׁוֹן שְׂבָה בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה
לְתוֹכֵעַס קוֹרְאִים תַּחַת.

אֶמֶר אוֹיֵב – אֶרְדֹּף אֲשִׁיג
וְאֶחָלֵק שְׁלַח-מוֹנָס.
זָרֵק אוֹתִי לְעֶרְבִית
שִׁיף מוֹנִיס, חוּמוֹס יוֹנָס.
חֶרֶד עֵדִין, מְרֻטֵּט
אֶל מוֹל הַמֶּאֱכָלֶת
שְׁמִקְצָצֶת עוֹלָלוֹת
שֶׁל צָרוֹר גָּדוֹל שֶׁל עֶלְת'.

אֲבִי מ'לֵיִיבֵט, חֶרֶדֶת קִיּוֹם
נִישֵׁט עֶרְגָּעֵר, הָעֶקֶר
אֶצְחָק אֶל פְּנֵי הַסִּכְנָה
הָדוּם לְרֵגֶל פֶּר
וְאֶדְרֹךְ מִפְּאֶת הַיּוֹת
שְׁכוֹר וּמִהֶסֶס
תַּחֲלִיט כָּבֵד, תַּכְלָס –
ס'אִיז נִישֵׁט ווערט
צו שְׁלֶאֶפֶן אֵין דַּעַר גַּאס.

כן רייזלה

שפיל אוי שפיל צו מיר כלייזמרים
על מיתר פֿקווע.
לא לַחֲשׁוּשׁ, מֵרֹאשׁ יִדְעֶנּוּ:
זֶה נִגּוֹן גָּרוּעַ.
אַיִן בוֹ אֵשׁ וְאֵין רִצּוֹן
וְאֵין כִּפְתּוֹר וְלֶחֶם.
הוּי מִדּוּעַ לֹא סָגַר
עַל צִוְּאֵי הָרֶחֶם?
נִגְנוּ כִּי בָּאָה עֵת לְשׁוּב
לְדַמּוֹת לְבָץ וּמִים,
חֲדָלוּ מְכַלִּי הָרַעֲשׁ
וּמִקְבֵּס שֶׁל עֵינַיִם,
זוֹ מִנְגִּינָה דּוֹמָה לְכָלוּם
לָכֵן הִיא כָלוּם גּוֹנֵחַ
וּמְחַפֵּשׁ, עוֹלָה לְמַעֲלָה
וּמַהֲר צוֹנֵחַ.
אַיִפּוֹה, אִיפּוֹה – חֲדָלוֹן,
אַ בְּרֹאךְ הָאֵט מִיר גַּעטְרֶאפֿן
ווייל פֿון דאָס קליינע לידעלע
הָאֵט רֵיזעלע אַנטלויפֿן.

לא רייזלה

דלוג ענג פֿזע עוד לא שזפּה גַם עין שמים
את מדרגות הבית היא יורדת שתים-שתים
מדרג רגלה כוכב, היא התפלה והחלום,
שפתי עותי לשריקת שלום-שלום.

הרחוב שקט, אכן, הבית די ישן.
קול מתוק? אפשר לומר, אבל גם קצת עוין.
אם ובת מתעצות ביחס למחזור
שיהיה אברהם, אפשר, אבל גם קצת סוחר.

היא טוֹנה לי שק תפלין, שחרה-שחרה הרשת.
אני נופל, רגלי למעלה, נאמן מורשת.
ועת אישן, על עפעפי ירדו צלמי צלוב,
את את הליטרה תדרשי שוב, שוב, שוב.

אגוז טפֿש, אגוז נוקש, הבית מלמעלה
סבבתי, בחצר ארבותי, אמרתי "אינתינלע'א"
גברתי בעלים של פיקוס לחפש סימן
לודו' פנת יהודה לוי – אי בלי אן.